

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 7CoP/13/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219207675  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7219207675.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti L. N. nar. XX.X.XXXX, F. N. nar. XX.X.XXXX a X. N. nar. XX.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, deti rodičov O. N., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v Z. na Q. XX, zastúpenej Mgr. Vandou Durbákovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Krivej ulici č. 23 a Q. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom v Z. na Q. XX, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 18.8.2020 č.k. 19P/120/2019-86 takto

### rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutých výrokoch I., II. a IV.

M e n í rozsudok v napadnutom výroku V. tak, že dlžné výživné za obdobie od 19.10.2018 do 31.8.2020 na maloletú L. vo výške 1.867,70 €, na maloletú F. vo výške 1.419,38 € a na maloletého X. vo výške 955,93 € je otec povinný zaplatiť matke do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

I. Maloleté deti N.: L., nar. XX.X.XXXX, F., nar. XX.X.XXXX, a X., nar. XX.X.XXXX zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

II. Obmedzuje otcovi právo zastupovať maloleté deti v rozsahu zastupovania maloletých detí pred orgánmi verejnej správy, pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a pri zápise a odhlásení zo školského zariadenia.

III. Obmedzuje otcovi právo spravovať majetok maloletých detí v celom rozsahu.

IV. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej L. mesačným výživným vo výške 90 € výške maloletej Jany mesačným výživným vo výške 70 a maloletého X. mesačným výživným vo výške 50 €, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, s účinnosťou od 19.10.2018.

V. Dlžné výživné za obdobie od 19.10.2018 do 31.8.2020 na maloletú L. vo výške 1920 € , na maloletú F. vo výške 1490 € a na maloletého X. vo výške 985 € je otec povinný zaplatiť matke do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Konajúci súd vec právne posúdil podľa ust. § 217 ods. 1 veta prvá CSP, čl. 5 Zákona o rodine, § 36 ods. 1, § 24, § 28, § 38 ods. 2 písm. b) a c) a ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 4, § 62, § 63, § 65, § 75,

§ 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rodičia spolu dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti z dôvodu násilného správania sa otca maloletých detí, ktorý bol za svoje správanie opakovane odsúdený v trestnom konaní, zároveň bol vylúčený z užívania spoločného bytu. Na zabezpečení starostlivosti o deti sa nepodieľa ani osobnou starostlivosťou, ani finančne. Dlhodobo v nadmernej miere užíva alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých je agresívny, a to aj v prítomnosti maloletých detí. Otec súhlasil so zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, v starostlivosti ktorej neboli zistené ani zo strany kolízneho opatrovníka, ani zo strany súdu žiadne nedostatky. Svoje agresívne správanie prejavil aj pred kolíznym opatrovníkom, kedy pri realizácii sociálneho zisťovania v čase podania neodkladného opatrenia sa správal agresívne. Odmietol sa oboznámiť s návrhom a komunikovať s kolíznou opatrovníčkou. Rovnako počas súdneho pojednávania, na ktorom sa zúčastnil, sa správal nevhodným agresívnym spôsobom, na čo bol opakovane súdom upozornený a až po hrozbe uloženia poriadkovej pokuty svoje správanie umiernil. Napriek výzve súdu žiadnym spôsobom svoje majetkové pomery nepreukázal, rovnako žiadnym spôsobom nepreukázal aktívny a reálny záujem o deti. Správanie otca posúdil preto konajúci súd ako konanie, ktoré spĺňa zákonné predpoklady pre obmedzenie jeho rodičovských práv a povinností v rozsahu zastupovania maloletých detí a spravovania ich majetku. Hlavnou príčinou je skutočnosť, že svoje rodičovské práva a predovšetkým povinnosti nerealizuje vôbec, na výchove maloletých sa nepodieľa. Zároveň svojím spôsobom života, predovšetkým agresívnym násilným správaním a nadmerným užívaním alkoholických nápojov, vzbudzuje dôvodnú obavu, že nie je spôsobilý maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok tak, aby to bolo v ich prospech. Aj z výsluchu detí vyplynulo, že otec k reálnemu výkonu svojich práv uviedol informácie, ktoré nie sú pravdivé v snahe prezentovať svoj záujem o deti. Na výžive detí sa nepodieľa takmer žiadnym spôsobom, ani neodkladným opatrením nariadený rozsah vyživovacej povinnosti neplní. Z uvedeného dôvodu považoval konajúci súd za správne, aby nemal v žiadnom rozsahu možnosť spravovať majetok maloletých detí, ktorý je aktuálne tvorený najmä úsporami na vkladnej knižke. Zároveň uvedené skutočnosti zakladajú reálny predpoklad neschopnosti zastupovať maloleté deti tak, aby to bolo v ich najlepšom záujme. Z uvedených dôvodov považoval za najlepší spôsob usporiadania zastupovania maloletých detí obmedziť mu toto právo v rozsahu zastupovania pred orgánmi verejnej správy, pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a pri výbere a zmene školy. Konajúci súd ďalej zistil, že ku dňu 17.8.2020 je otec samostatne zárobkovo činnou osobou, ktorá od 22.2.2019 podniká pod obchodným menom Q. N.. Ďalej poukázal na to, že v prípade posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov povinného rodiča, ktorý má príjmy z inej ako závislej činnosti, je tzv. vyšetrovacía zásada podľa čl. 6 CMP prelomená ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný ich preukázať pred súdom. Ak si rodič nesplní hociktorú z týchto povinností, dochádza k stavu, že súd si nemôže urobiť správny a úplný záver o pomeroch povinnej osoby, preto nastupuje zákonná domnienka výšky príjmu ako prostriedok objektivizácie príjmov povinného, ktorý je stanovený ako 20 - násobok sumy životného minima, čo je v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime vo výške 3.989,60 Eur. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že ak si povinný rodič uvedené povinnosti neplní, domnienka, resp. fikcia príjmu, nastupuje obligatórne a súd už nie je oprávnený len o jej použití uvažovať, ale musí ju použiť. Zároveň zdôraznil, že uvedená edičná povinnosť nie je viazaná na výzvu súdu. Samotné daňové priznanie, ktoré povinný rodič v konaní predloží, nie je možné považovať za splnenie povinností vyplývajúcich z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko z daňového priznania nie je možné zistiť konkrétne príjmy a vynaložené výdavky a posúdiť ich z hľadiska, či išlo o výdavky na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmu podnikateľského subjektu. Súd prvej inštancie mal za to, že otec si svoju edičnú povinnosť nesplnil žiadnym spôsobom, nakoľko kolíznemu opatrovníkovi pri sociálnom šetrení potvrdil, že vykonáva činnosť na základe živnostenského oprávnenia, príjem je kolísavý cca 25 Eur až 30 Eur denne. Pri svojej výpovedi na súdnom pojednávaní uvedenú skutočnosť zatajil, uviedol, že je čiastočný invalidný dôchodca. Vlastným šetrením súd zistil, že je SZČO. Z uvedeného dôvodu konajúci súd obligatórne aplikoval na posúdenie majetkových pomerov citované ustanovenie § 63 Zákona o rodine.

3. Proti tomuto rozsudku, proti výrokom I., II., IV. a V. podal otec v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že od októbra 2019 mu bol pozastavený invalidný dôchodok až do apríla 2020. V apríli mu ho spätne vyplatili a on svojej manželke dal v hotovosti pred očami detí 400 Eur. V októbri 2019 dal 200 Eur a H., ich dcére, dal 50 Eur, čo potvrdzuje aj jej výpoveď. Synovi X. kúpil čierne botasky, jeden kus za cenu 15 Eur, červené tramky, dva kusy za 28 Eur, modré tramky, jeden kus za 14 Eur, ponožky za cenu 10 Eur. Za nepravidelné nákupy manželky pre rodinu dal cca 25 Eur až 35 Eur. Majetkové pomery pri prvom pojednávaní doložil. Namietal, že na prvom pojednávaní vypočutý nebol, len bol slovné

napádaný, po pojednávaní požiadal o výmenu sudkyne z dôvodu jej zaujatosti, no jeho žiadosti nebolo vyhovené. Ďalej uviedol, že manželke vyplácal výživné mesačne 30 % z jeho príjmu osobne, ale aj na jej účet z účtu jeho sestry. Rád by dal do pozornosti, že manželka si veľmi často chodíva sadnúť na víno s priateľmi a kolegyňami a nezaopatrované deti sú bez dozoru doma. Podotkol, že si pravidelne kupuje víno domov pre svoju vlastnú potrebu. Ďalej poukázal na to, že viackrát deťom riešil obratom veci, ktoré manželka nevládala. Konkrétne už v roku 2018 absolútne nevládala výchovu detí, dôsledkom čoho bolo vylúčenie ich najstaršieho syna X. zo školy, čo mu úmyselne zatajovala. Pokiaľ kolízna opatrovníčka tvrdí vo vyjadrení, že dcéru pri výmene školy len sprevádzal, nie je to pravda. Na to, aby sa dcéra mohla presunúť na inú školu, bolo potrebné urobiť viaceré aktivity, počnúc vyzdvihnutím dcéry z pedagogickej školy od riaditeľky, vyzdvihnutie polročného vysvedčenia, zaručenie riaditeľke o odovzdaní školských pomôcok a kníh a iné veci, ktoré pomohli rýchlejšiemu presunu na novú školu, osobné stretnutie s novou riaditeľkou školy a dojednávanie prestupu, keďže dcéra nemala ani podanú žiadosť. Žiadosť podali na mieste, ktorú on ako zákonný zástupca podpisoval. Čo sa týka majetkových pomerov, je invalidný dôchodca a je spolumahateľom ich jednoizbového bytu. Zároveň žiada o prešetrenie prípadu z roku 2016, kedy bol odsúdený a vznikol mu zákaz vstupu do spoločného bytu. Žiada to na základe skutočností, že manželka udáva, že 25.6.2016 ju napadol a potom zase 29.6.2016, kde uviedla, že sa dokonca obávala o svoj život. Ako to je možné, že policajti ho prišli zatknúť až 15.7.2016 a do toho času bývali naďalej v spoločnej domácnosti. Manželka uviedla, že 29.6.2016 musela vyhľadať lekársku pomoc a bola vraj aj na PN, pritom každé ráno odchádzala do práce. Podľa jeho názoru si len hľadala potvrdenia pre PN, keďže pracuje v nemocnici a má množstvo známych lekárov. Jeho výpoveď pred súdom nebola ani prečítaná, na súd ho doniesli z cely CPZ, a to po požití liekov proti bolesti, bez okuliarov. Rozsudok mu bol len prečítaný. Prácu si intenzívne hľadá, čo nie je ľahké, aktuálne býva mimo Košíc. Po finančnej stránke mu pomáha mama a súrodenci.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil. Podľa nej otec v podanom odvolaní uvádza rôzne skutočnosti, ktoré nie sú relevantné k predmetu konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za zákonné, vychádzajúce z riadne zisteného skutkového stavu veci. Má za to, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že ona ako matka poskytuje maloletým deťom riadnu osobnú starostlivosť a zabezpečuje ich výchovu a potreby. Deti žijú s ňou v spoločnej domácnosti, všetky prejavili vôľu s ňou aj naďalej bývať. Otec dlhodobo starostlivosť o deti nezabezpečuje, deti nemajú záujem bývať s ním, keďže v minulosti boli svedkami toho, ako sa k nej a takisto aj voči nim správal násilne. Otec takisto dlhodobo pravidelne neprispieva na výživu detí, len sporadicky prispeje jednorazovou sumou, čo súd prvej inštancie aj zohľadnil pri určení výšky dlžného výživného. Odkedy otec nežije s nimi v spoločnej domácnosti po tom, ako mu bol do nej neodkladným opatrením zakázaný vstup, deti majú kľud, sú pokojnejšie a konečne majú priestor sa rozvíjať. Nie je pravdou, že starostlivosť o deti zanedbávala, ako sa to snaží vykresliť otec, uvedené skutočnosti tvrdil už v konaní pred súdom prvej inštancie, no tieto žiadnym spôsobom nepreukázal. Čo sa týka výšky výživného, konajúci súd rozhodol správne a uvedené výživné zohľadňuje osobné a majetkové pomery otca a potreby maloletých detí.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie je v záujme maloletých detí. V správe k vyjadreniu matky k odvolaniu otca uviedol, že na základe spolupráce s rodinou a monitorovania rodinnej situácie má za to, že v tomto prípade je úprava práv a povinností k maloletým deťom vyhovujúcou formou starostlivosti a je v ich najlepšom záujme. Taktiež poukázal na skutočnosť, že od roku 2018 bol opakovane vedený pohovor s maloletými deťmi, ich prejavená vôľa sa zakaždým odvíjala od aktuálnej rodinnej situácie a rodinného prostredia, v ktorom aktuálne žili. Vzhľadom na to navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

6. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

7. Výrok rozsudku, ktorým bolo otcovi obmedzené právo spravovať majetok maloletých detí v celom rozsahu (výrok III), napadnutý nebol, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením

napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v napadnutých výrokoch o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, o zastupovaní a spravovaní ich majetku (výrok I.) a s tým súvisiacim výrokom o obmedzení práva otca zastupovať maloleté deti (výrok II.), ako aj o určení výživného (výrok IV.), v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav vecí, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Otec v odvolaní neuviedol žiadne nové a podstatné skutočnosti, ktoré by spochybňovali závery súdu prvej inštancie a mali by tak za následok iné rozhodnutie, pričom jeho argumentácia je totožná s jeho obranou v konaní na súde prvej inštancie, s ktorou sa konajúci súd precízne vysporiadal.

11. V súvislosti s odvolacou námietkou otca, že na prvom pojednávaní nebol vypočutý, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zo zápisnice o pojednávaní z 28.2.2020 bolo zistené, že otec bol prítomný na pojednávaní, avšak bol opakovane konajúcou sudkyňou napomenutý za nevhodné správanie a vyzvaný na rešpektovanie dôstojnosti súdneho pojednávania pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty. Zároveň bolo zistené, že žiadnym spôsobom nereagoval na výzvu súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť preukázať svoje majetkové pomery, ktorú prevzal dňa 9.1.2020, pričom žiadnym spôsobom sa nevyjadril ani k uzneseniu o začatí konania. Na ďalšie pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 18.8.2020, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok, sa otec napriek riadne doručenému predvolaniu nedostavil, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania, preto súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti. Zo zápisnice o pojednávaní z 18.8.2020 vyplýva, že právna zástupkyňa matky súdu pred začatím pojednávania oznámila, že matka našla cez víkend otca pod vplyvom alkoholu na zemi, volala mu sanitku, pri tej príležitosti jej povedal, že stratil občiansky preukaz, nech ospravedlní jeho neúčast' na pojednávaní, hospitalizovaný nie je. Je teda zrejmé, že otec sa vlastnou vinou nedostavil na pojednávanie 18.8.2020, na ktorom mohol byť riadne vypočutý, pretože strata občianskeho preukazu nezakladá nemožnosť neúčasti na pojednávaní, nakoľko v takomto prípade je občan povinný túto skutočnosť bezodkladne, osobne alebo elektronicky, ohlásiť okresnému riaditeľstvu alebo zastupiteľskému úradu, alebo ktorémukol'vek útvaru Policajného zboru, ktorý mu následne vydá potvrdenie o občianskom preukaze, resp. náhradný doklad, ktorým sa občan preukazuje do času, pokiaľ mu nie je vydaný nový občiansky preukaz. Ani odvolací súd preto nemohol akceptovať otcom prezentovaný dôvod nedostavenia sa na pojednávanie, pričom v tejto súvislosti dáva do pozornosti čl. 5 ods. 2 Základných princípov Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorých súd postupuje z úradnej povinnosti na základe zákona na účely prejednávania a rozhodnutia vecí tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Podľa čl. 12 súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprímeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Je zjavné, že konajúci súd postupoval v súlade so základnými princípmi CMP a preto rozhodol v neprítomnosti otca, čiže v žiadnom prípade mu svojím procesným postupom neodňal možnosť konať pred súdom. Rovnako správne postupoval súd prvej inštancie, keď pri určení výšky vyživovacej povinnosti vychádzal z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko v konaní bolo preukázané, že otec je samostatne zárobkovo činnou osobou, čo vyplynulo z výpisu zo živnostenského registra. Je zrejmé aj to, že otec uvedenú informáciu súdu neoznámil, pretože pri prezentácii svojich majetkových pomerov uviedol len to, že je čiastočný invalidný dôchodca. Odvolací súd v tejto súvislosti udáva, že uzákonenie právnej domnienky upravenej v tomto ustanovení bolo iniciované problémami, ktoré sa vyskytovali v praxi pri preukazovaní, presnejšie neochote preukazovania príjmov rodičmi vykonávajúcimi podnikateľskú činnosť. Podľa predmetného ustanovenia je povinnosť tvrdenia a dôkazného bremena na povinnom rodičovi, v tomto prípade otcovi, to znamená, že procesnú povinnosť zadovážiť skutkové podklady pre rozhodnutie súdu má povinný rodič, ktorý v tomto konkrétnom prípade mal predložiť doklady o svojich príjmoch z inej než závislej činnosti a z ktorých by bolo možné zistiť podstatné skutočnosti pre vyhodnotenie jeho možností, schopností a majetkových pomerov vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti. Edičná povinnosť podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine nie je viazaná na výzvu súdu. Ak si povinný rodič túto povinnosť nesplní,

predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima (fiktívny príjem). V tomto prejednávacom prípade išlo práve o situáciu, na ktorú sa vzťahuje postup podľa ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Vzhľadom na vyššie uvedené konajúci súd obligatórne aplikoval na posúdenie jeho majetkových pomerov cit. ust. § 63 ods. 1, pričom s jeho odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

12. Napriek tomu, že otec v odvolaní nesúhlasil ani s výrokom o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, žiadne relevantné námietky voči tomuto výroku nepodal. Odvolací súd zdôrazňuje, že záujmom maloletých detí nepochybne je, aby boli predovšetkým v starostlivosti oboch rodičov a len ak to nie je možné, tak v starostlivosti toho z rodičov, ktorý má na to lepšie predpoklady. Obaja rodičia majú rovnaké rodičovské práva a povinnosti, ktoré im vznikli zo zákona narodením dieťaťa, a preto obaja majú aj rovnaké právo podieľať sa na výchove dieťaťa, pokiaľ na ich strane neexistuje okolnosť, ktorá ich zo starostlivosti o dieťa vylučuje v tom smere, že ohrozuje stabilitu výchovného prostredia, prípadne je v priamom rozpore so záujmom dieťaťa. Zákon o rodine a ani Dohovor o právach dieťaťa nepriorizuje žiadneho z rodičov vo vzťahu k výkonu osobnej starostlivosti o maloleté deti, práve naopak, úprava rodičovských práv a povinností je koncipovaná na zásadne rovnoprávnom postavení oboch rodičov. Pre akékoľvek rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností je podstatným posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, pričom nejde o otázku skutkovú, ale o právne posúdenie veci, pričom záujem dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia, teda s ich predstavou o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Súd prvej inštancie správne skúmal výchovné prostredie oboch rodičov z hľadiska, kde budú lepšie zaistené potreby maloletých detí a dospel k jednoznačnému záveru, že výchovné prostredie matky je pre maloleté deti v ich najlepšom záujme. Odvolací súd sa taktiež stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia ohľadom výrokov o zastupovaní a správe majetku maloletých detí, pričom na zdôraznenie ich správnosti uvádza, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s ust. § 35 a 36 CMP, pričom zistil skutočný stav veci vyplývajúci nielen z preskúmaného spisu, ale aj zo spisu č.k. 19P/254/2018, týkajúceho sa konania o nariadenie neodkladného opatrenia na návrh matky doručený súdu dňa 19.10.2018, ktorého obsahom sú okrem iného viaceré rozhodnutia súdov svedčiace o zvýšenom požívaní alkoholických nápojov zo strany otca, jeho nevhodnom správaní sa jednak k matke maloletých detí, ako aj k samotným deťom, ktoré boli často svedkami jeho fyzických útokov na matku. Dôkazom toho je napr. rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 22.5.2018 č.k. 20C/12/2018-39, na základe ktorého bol otec pre násilné správanie sa voči matke vylúčený z užívania ich spoločného bytu na Q. XX, v ktorom doposiaľ matka s deťmi býva. Je zrejmé, že takéhoto konania sa otec dopúšťal aj predtým, čo vyplýva z trestného rozkazu Okresného súdu Košice II zo dňa 18.7.2016 č.k. 0T/155/2016-53, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu 30 mesiacov, okrem toho mu bol uložený zákaz priblížiť sa k matke detí na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej bydliska a zamestnania. Na základe vyššie uvedeného aj odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že spôsob života otca spočívajúci v agresívnom správaní a nadmernom užívaní alkoholických nápojov odôvodňuje obmedzenie jeho rodičovských práv tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí, s odôvodnením ktorého sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

13. Vzhľadom k tomu, že otec v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, o zastupovaní a spravovaní ich majetku a s tým súvisiacim výrokom o obmedzení práva otca zastupovať maloleté deti, ako aj o určení výživného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II. a IV. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

14. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

15. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o dlžnom výživnom (výrok V.) a dospel k záveru, že odvolanie otca je v tejto časti dôvodné, nakoľko súd prvej inštancie napriek tomu, že správne rozhodol o výške bežného výživného, o začiatku plnenia vyživovacej povinnosti, pričom správne zohľadnil v prospech povinného tie plnenia, ktoré poskytol oprávneným počas rozhodného obdobia vo forme finančnej alebo naturálnej a ktoré zároveň splňali charakter a účel

výživného, t.j. zaplatené výživné vo výške 150 eur na každé z maloletých detí, ako aj na sumu 15 eur na botasky pre maloletého X., zároveň správne rozhodol o splatnosti dlžného výživného, v konečnom dôsledku však nedospel k správne výpočtu dlžného výživného. Vzhľadom k tomu odvolací súd zmenil napadnutý výrok o dlžnom výživnom nasledovne: v posudzovanom období otcovi vznikla vyživovacia povinnosť k mal. L. 1.867,70 € (pomerná časť za mesiac október 2018:  $90/31 = 2,90 \text{ €} \times 13 \text{ dní} = 37,70 \text{ €}$  + výživné za mesiace november 2018 až august 2020, t.j.  $22 \times 90 = 1.980$ , spolu 2.017,70 €) spolu za posudzované obdobie prispel na výživu mal. L. 150 €, preto je dlžné výživné na maloletú L. vo výške 1.867,70 €. V posudzovanom období vznikla otcovi vyživovacia povinnosť k mal. F. vo výške 1.419,38 € (pomerná časť za mesiac október 2018  $70/31 = 2,26 \text{ €} \times 13 = 29,38 \text{ €}$  + výživné za mesiace november 2018 až august 2020, t.j.  $22 \times 70 = 1.540 \text{ €}$ , spolu 1.569,38 €). Spolu za posudzované obdobie prispel na výživu F. 150 €, preto je dlžné výživné na maloletú F. vo výške 1.419,38 €. V posudzovanom období otcovi vznikla vyživovacia povinnosť k mal. X. 955,93 € (pomerná časť za mesiac október 2018:  $50/31 = 1,61 \text{ €} \times 13 \text{ dní} = 20,93 \text{ €}$  + výživné za mesiace november 2018 až august 2020, t.j.  $22 \times 50 = 1.100 \text{ €}$ , spolu 1.120,93 €), spolu za posudzované obdobie prispel na výživu mal. X. 150 € a kúpil mu botasky za 15 €, preto je dlžné výživné na maloletého X. vo výške 955,93 €.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené v súlade s ust. § 388 CSP odvolací súd napadnutý výrok V. v časti o výške dlžného výživného zmenil.

17. Na záver je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o žiadosť otca o prešetrenie prípadu z roku 2016, kedy bol odsúdený a následne mu bol zakázaný vstup do spoločného bytu, odvolací súd zdôrazňuje, že nie je oprávnený preskúmať iné prípady, pričom keď bol otec presvedčený o ich nesprávnosti, mal možnosť domáhať sa svojich práv podaním riadnych, príp. mimoriadnych opravných prostriedkov v ním namietaných konaniach, nie však v tomto prejednávanom prípade, ktorý sa týka len úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom N. vým.

18. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).